

Sygn. akt VII U 1874/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Kozłowska-Czabańska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. w Warszawie

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 26 października 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

J. G. w dniu 24 listopada 2015 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 26 października 2015 r., znak: (...). Odwołująca podniosła, że dostarczyła wszystkie dokumenty organowi rentowemu w oryginałach i w związku z powyższym nie miała możliwości ustalenia w archiwum zakładu pracy poprawnej kwoty za lata 1973/1974 (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 grudnia 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Organ rentowy wskazał, że do podstawy wymiaru renty w decyzji przyznającej rentę rodzinną uwzględniono kwoty minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy zmarłego męża wnioskodawczyni, z których wynagrodzenia nie zostały udokumentowane. Oddział podniósł, że w kserokopii legitymacji ubezpieczeniowej zmarłego R. G. (2) zakład pracy za okres zatrudnienia od dnia 15 kwietnia 1972 r. do dnia 30 listopada 1974 r. uwzględnił kwotę 34152,30 złotych z lat 1973/1974 bez podziału na poszczególne lata (k. 5 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z odpisem skróconym aktu małżeństwa J. G. zawarła związek małżeński z R. G. (2) w dniu 21 października 1972 r. (k. 19 a. r.).

Zgodnie z odpisem skróconym aktu zgonu R. G. (2) zmarł w dniu 29 czerwca 2015 r. (k. 21 a. r.).

Odwołująca w dniu 3 lipca 2015 r. złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. o rentę rodzinną (k. 1 a. r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. po rozpoznaniu wniosku J. G. wydał decyzję z dnia 31 lipca 2015 r., znak: (...), zgodnie

z którą przyznał prawo do renty rodzinnej od dnia 29 czerwca 2015 r., tj. od dnia śmierci jej męża. Renta rodzinna została ustalona w kwocie 1148,87 złotych. Organ rentowy zawiesił odwołującej wypłatę przedmiotowego świadczenia, ponieważ było ono niekorzystne wobec pobierania przez J. G. emerytury w kwocie 1713,80 złotych. Na marginesie Oddział wskazał, że za okresy zatrudnienia od dnia 8 lipca 1968 r. do dnia 8 kwietnia 1972 r., od dnia 15 kwietnia 1972 r. do dnia 30 listopada 1974 r., od dnia 12 grudnia 1974 r. do dnia 30 września 1982 r. oraz od dnia 2 kwietnia 1997 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. przyjęto

do podstawy wymiaru emerytury wynagrodzenie minimalne zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 57 a. r.).

W oparciu o przedstawioną przez odwołującą nową dokumentację dotyczącą osiąganego przez zmarłego męża wynagrodzenia, organ rentowy wydał decyzję z dnia

15 września 2015 r., znak: (...), w której ustalono prawo do świadczenia rentowego w wysokości 85% świadczenia osoby zmarłej, a więc w kwocie 1440,78 złotych. Renta rodzinna ponownie została zawieszona, ponieważ jest świadczeniem niekorzystnym dla wnioskodawczyni wobec posiadania przez nią prawa do emerytury w kwocie 1713,80 złotych (k. 81 a. r.).

Odwołująca w dniu 25 września 2015 r. przedstawiła do organu rentowego kolejne dokumenty mająca świadczyć o wysokości otrzymywanego wynagrodzenia przez zmarłego męża. Zgodnie z kserokopią legitymacji ubezpieczeniowej za okres zatrudnienia zmarłego

w (...) Akademii (...) od dnia 15 kwietnia 1972 r. do dnia 30 listopada 1974 r. uwzględniono kwotę 34152,30 złotych z lat 193/1974 bez podziału na poszczególne lata. Pozostałe złożone dokumenty przez wnioskodawczynię w postaci opinii służbowej wydanej przez (...) Akademię (...), pisma Archiwum Wojskowego w O.

oraz kserokopii angażu z teczek akt personalnych zmarłego nie wskazywały na wysokość otrzymywanego przez niego wynagrodzenia w spornych okresach czasu (k. 89-105 a. r.).

W oparciu o własne ustalenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział

w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 26 października 2015 r., znak: (...) odmawiającą odwołującej prawa do przeliczenia renty rodzinnej. Organ rentowy wskazał,

że dokumenty przedstawione przez J. G. z dnia 25 września 2015 r.

nie powodują zmian w wysokości naliczenia świadczenia, a za lata 73/74 nie ma możliwości uwzględnienia zarobków, gdyż podano w dokumentacji łączną kwotę. Oddział podniósł,

że wysokość renty rodzinnej została naliczona na podstawie druku RP-7 w decyzji przyznającej świadczenie z dnia 31 lipca 2015 r., a okres od dnia 12 grudnia 1972 r. do dnia 30 września 1982 r. oraz od dnia 2 kwietnia 1997 r. do dnia 30 kwietnia 2001 r. został przeliczony decyzją z dnia 15 września 2015 r. W ocenie organu rentowego złożone dokumenty nie mają wpływu na wysokość świadczenia (k. 107 a. r.).

Zgodnie z zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu zmarły R. G. (2) będąc zatrudnionym w okresie od dnia 15 kwietnia 1972 r. do dnia 30 listopada 1974 r.

w (...) Akademii (...) osiągał wynagrodzenie w 1972 r. w wysokości

20289,10 złotych, w 1973 r. w wysokości 30935,60 złotych oraz w 1974 r. w wysokości 29250,00 złotych (k. 24 a. s.).

Po uwzględnieniu zarobków zmarłego R. G. (2) z tytułu zatrudnienia

w (...) Akademii (...) w latach 1972-1974 wskaźnik podstawy wymiaru wzrośnie z 71,11% do 77,19%. Przy tak ustalonym wskaźniku wysokość świadczenia zmarłego wyniosłaby 1772,06 złotych, a renta rodzinna przysługująca odwołującej 1506,26 złotych, gdzie po waloryzacji osiągnie wysokość w kwocie 1509,88 złotych (okoliczność bezsporna, k. 22 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie J. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W. z dnia 26 października 2015 r., znak: (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 65 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.), zwanej dalej „ustawą”, renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy

lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

W myśl przepisu art. 66 ustawy renta rodzinna przysługuje także uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci pobierała zasiłek przedemerytalny, świadczenie przedemerytalne lub nauczycielskie świadczenie kompensacyjne. W takim przypadku przyjmuje się, że osoba zmarła spełniała warunki do uzyskania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd zważył, że organ rentowy prawidłowo zastosował powyżej zaprezentowane przepisy prawa i przyznał odwołującej prawo do renty rodzinnej. Przedmiot sporu wyznaczało jedynie ustalenie okoliczności, czy wnioskodawczyni posiada prawo do pobierania przedmiotowego świadczenia.

Odwołująca zaskarżając przedmiotową decyzję wskazywała, że organ rentowy

nie uwzględnił faktycznie osiągniętych zarobków jej zmarłego męża z tytułu zatrudnienia

w (...) Akademii (...) od dnia 15 kwietnia 1972 r. do dnia 30 listopada 1974 r. Jednakże na etapie postępowania sądowego w związku z pozyskaniem zaświadczenia

o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego przez ww. pracodawcę Oddział uwzględnił zarobki osiągnięte przez zmarłego R. G. (2). W związku z powyższym nastąpiło podwyższenie wskaźnika podstawy wymiaru do 77,19%, co spowodowało ustalenie świadczenia emerytalnego zmarłego w wysokości 1772,06 złotych.

W myśl art. 73 ust. 1 ustawy, renta rodzinna wynosi dla jednej osoby uprawnionej - 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu.

Sąd doszedł do przekonania na podstawie dyspozycji art. 73 ust. 1, że 85% świadczenia przysługującego zmarłemu R. G. (2) wyniosłoby 1506,26 złotych, co stanowiłoby w istocie wysokość renty rodzinnej, co do której uprawniona byłaby wnioskodawczyni. Natomiast wysokość pobieranej przez odwołującą emerytury wynosi 1717,91 złotych począwszy od dnia 1 marca 2016 r.

W rozumieniu art. 95 ust. 1 ustawy, w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe

lub wybrane przez zainteresowanego.

Sąd doszedł do przekonania, że odwołująca w niniejszej sprawie nie zakwestionowała wyliczeń dokonanych przez organ rentowy w toku postępowania sądowego zawartych w piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2016 r. W związku z tym Sąd przyjął ustalenia organu rentowego za bezsporne zważając, że wysokość świadczenia emerytalnego odwołującej wyniosła 1717,91 złotych, a renty rodzinnej 1506,26 złotych. Zatem w ocenie Sądu jednoznacznie wynika z przyjętych ustaleń stanu faktycznego, że pobierana emerytura przez wnioskodawczynię pozostaje ciągle świadczeniem wyższym w porównaniu do renty rodzinnej po zmarłym mężu. Mając na uwadze powyższe, Sąd nie znalazł podstaw, aby przyznać odwołującej prawo do pobierania renty rodzinnej, gdyż ww. świadczenie byłoby nieopłacalne w stosunku do wyższej wysokości pobieranej przez J. G. emerytury.

W związku z tym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.